

THE HATE SPEECH IN THE COMMUNIST PRESS

Alexandra CODĂU*

Abstract: For the press in Romania, the communist period represented an almost perfect homogenization of ideas, an annihilation of all that used to be plural opinions, debates, and genuine communication. Thus, the totalitarian regime determined the sorrowful direction of the press which was actually influenced by the interests and doctrine of state policy. Therefore, the press abdicated from one of its main objectives – to inform correctly and according to reality. The paper deals with the hate speech in the Romanian communist press by arguing that in a totalitarian system, no other power, except the political one, manages to transform the speech so much, as to make it into a tool of persuasion and propaganda. The sample of texts published by *Scînteia*, the communist state official newspaper, shows that, actually, power was able to influence and even transform the press speech, through hate, which proved to be a more powerful tool in the collective mentality than the political factor itself. The feeling of hate towards the people they used to call “class enemies” was systematically induced in individuals, on a large scale, through adapted, repetitive, and even obsessive speech. Unlike other states of mind and feelings, hate could be insinuated freely at the level of press speech; for fear of losing something, anything, proletarians constantly found reasons to feed and emphasize hate against capitalists, the middle class, and the imperialists. After more than two decades since the fall of the totalitarian regime, the examination of the hate speech in the communist press represents a an opportunity to study and mostly to understand the past at an identity level, beyond the historical events.

Keywords: communication, communism, hate, press, freedom of speech

---

Rezumat: Perioada comunistă a reprezentat pentru presa scrisă din România, o uniformizare aproape perfectă a ideilor, o anihilare a orice ar fi putut însemna pluralism de opinie, argument, comunicare autentică. Regimul totalitar a indus astfel un dureros derapaj al presei, aceasta din urmă fiind de-a dreptul înăbușită de interesele, doctrina, politica de stat și abdicând, pe cale de consecință, de la unul dintre obiectivele sale fundamentale, anume informarea corectă, conformă

---

* Teaching assistant, PhD candidate in Journalism, Faculty of Letters, „Ovidius” University Constanța. E-mail: ada_codau@yahoo.com.

cu realitatea. Lucrarea de față are ca obiect de studiu limbajul urii în presa comunistă din România și pornește de la ideea că nicio altă putere în afara celei politice dintr-un sistem totalitar nu a reușit să transforme, într-o atât de mare măsură, limbajul într-un instrument de persuadare și propagandă. Analizând o serie de texte publicate de *Scântea*, ziarul oficial al statului comunist, am putut constata că, de fapt, puterea a putut influența și chiar transforma limbajul presei printr-un resort mult mai puternic, în mentalul colectiv, decât factorul politic în sine, și anume ura. Sentimentul urii față de ceea ce, generic, a fost numit „dușmanul de clasă” a fost sistematic indus indivizilor, la scară largă, printr-un limbaj adecvat, repetitiv, chiar obsedant. Spre deosebire de alte stări, de alte sentimente, ura s-a putut insinua nestingherită la nivelul limbajului presei, căci din teama de a pierde ceva, orice, proletariatul și-a găsit constant motive de a-și hrăni și accentua ura față de capitaliști, burghezi, imperialiști. Studiarea limbajului urii din presa comunistă constituie, la mai bine de două decenii de la căderea regimului totalitar, o lentilă extrem de fină pentru a studia și, mai ales, pentru a înțelege trecutul dincolo de datele pur istorice.

Cuvinte cheie: comunicare, comunism, ură, presă, libertate de exprimare

---